

Tämä artikkeli on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne. Kyseessä on käsikirjoitusversio, josta puuttuvat artikkelin mahdolliset kuvat ja jossa saattaa olla pieniä eroavaisuuksia lopulliseen artikkeliin verrattuna.

Viite

Lauhanen, R. 2015. Metsänparannusvarat mahdollistavat investoinnit. Ilkka 24.8.2015, 11.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

www.seamk.fi

verkkolehti.seamk.fi

METSÄNPARANNUSVARAT MAHDOLLISTAVAT MYÖS UUDET INVESTOINNIT

Metsäteollisuusyritykset ovat tehneet hyviä tuloksia sellun ja kartongin kovan kysynnän takia. Toteutetut toimialarationalisoinnit, uudet biojalosteet ja lupaavat tehdasinvestoinnit ovat auttamassa alaa nousuun tilanteessa, missä kansakunta kaipaa lisää rahaa ja vientituloja.

Samaan aikaan pääministeri Juha Sipilän hallitusohjelman yhtenä tavoitteena on lisätä kotimaisia hakkuita 15 miljoonalla kiintokuutiolla vuositasolla. Osin tältä pohjalta valmisteilla oleva alueellinen metsäohjelma linjaa Etelä-Pohjanmaan hakkuutavoitteita vielä tämän vuoden aikana. Perinteisesti Etelä-Pohjanmaan osuus on ollut noin 10 prosenttia Suomen metsätaloudesta.

Vielä 1960-luvulla Suomessa oli puupula. Maailmanpankin osin rahoittamilla metsäohjelmilla tehtiin soiden ojituksia ja lannoituksia. Näin lisättiin puuston kasvua ja metsien hakkuumahdollisuuksia. Noin neljännes teollisuuden tarvitsemista puista onkin mahdollista hankkia turvemailta lähivuosina. Tämän lisäksi Suomeen jää noin neljä miljoonaa suohehtaaria luonnontilaan ja suojelualueiksi soiden kokonaisalan ollessa lähes yhdeksän miljoonaa hehtaaria Luonnonvarakeskuksen mukaan.

Sekä tehdas- että metsäinvestoinnit ovat pitkäjänteisiä. Paljon parjatut valtion metsänparannusrahat ovat saamassa uutta arvonnousua, kun ne mahdollistavat myös nykyiset metsäteollisuuden investoinnit. Liki viidenkymmenen vuoden takaiset metsätyöt tukevat myös nykyhallituksen tavoitteita varsinkin Etelä-Pohjanmaalla, koska turvemaiden mäntykuitupuuta tarvitaan pitkäkuituisen havumassan valmistuksessa.

Kun teollisuuden puunkäyttö kasvaa, ei metsänhoitotoita saa jättää tekemättä, jotta puuta riittää tukevaisuudessakin. Metsänistutukset, taimikonhoidot ja turvemaiden ojanperkaukset on tehtävä ajallaan. Valtion tuleva budjetti onkin lisäämässä metsänparannusvaroja eli kemera-rahoja. Kasvavan puunkäytön on otettava huomioon myös metsien monikäyttö- ja ympäristönäkökohdat. Lisäksi ojastojen ja metsäautoteiden kunnostuksilla voi olla viisaampaa lisätä metsäomaisuuden arvoa kuin ostaa uutta metsää, koska metsätilojen hinnat ovat kohonneet voimakkaasti metsäbiotalousnosteessa.

Metsäalalla on myös kilpailijansa. Julkisen puukerrostalorakentamisen lisääntyminen ei miellytä osaa teräsbetonisektorista. Kun yliopistoprofessori luonnehtii hitaasti kasvavaa suomalaista puuta fossiiliseksi polttoaineeksi, niin asia tuntuu kovin eriskummalliselta ja epäsanmaalliselta. Helposti unohdetaan, että puu on poikkeusolojen polttoaine ja rakennusmateriaali.

Laajemmin tarkastellen metsänparannusvarat on investoitu Suomen metsiin eikä Kreikkaan. Valtion tuet ovat työllistäneet maaseudulla ja niillä on ollut tärkeä aluetaloudellinen merkitys. Yhden metsäkoneyrittäjän työllisyysvaikutuskerroin on noin 1,5 yhteiskunnan muille sektoreille. Valtiovallan tuet niin puuntuotantoon kuin metsäluonnon monimuotoisuuden turvaamiseen ovat edelleen tarpeellisia.

MMT Risto Lauhanen on Helsingin yliopiston dosentti sekä SeAMK:in elintarvike- ja maatalousyksikön tutkimus- ja kehittämisspäällikkö.